

ஸ்ரீ ஹரி:

மதுராணி

தனி பிரதி

Rs 15

ஆண்டு சந்தா

Rs 180

மஹாரண்யம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிஜி அவர்கள்
அருளாசியுடன் வெளிவரும் தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

மே

2020

வேறு 25

காணம் 10

HUMBLE PRANAMS AT
THE LOTUS FEET OF GURUJI
DR SHRIRAAM MAHADEVAN

Consultant Endocrinologist
Endocrine & Speciality Clinic
Sri Ganesh Flats, Flat No 4, Ground floor,
Old no.72, New No 460,
TTK Road, Alwarpet, Ch – 18
Tel: 044-24350090, Mob: 9445880090
Email: mshriraam@gmail.com,
www.chennaiendocrine.com

பொருளடக்கம்

5 மதுரமான மஹனீயர்	7 கேள்வி பதில்	8 ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கல்பதரு தின அருளுரை
15 நிற்பதுவே, நடப்பதுவே, பறப்பதுவே...	17 கோவிந்தனுக்கு ஆட்பட்ட குடும்பமம்மா....	20 பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை
22 மாதம் ஒரு ஸம்ஸ்க்ருத வார்த்தை	28 ஸ்ரீ நாம்தேவ் மஹராஜ் சரித்ரம்	31 பிரபஞ்சத்தின் மையம் எது?

மதுரமுரளி

வேணு 25; கானம் 10

ஹரே ராம ஹரே ராம
ராம ராம ஹரே ஹரே
ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண
க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே

முன் அட்டை:
12 கருட சேவைகள்
ஓவியம்: ஸ்ரீமதி ராதிகா
பின் அட்டை:
ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் அமுதமொழி

மௌ'ரகீதம்

ராகம்: சாவேரி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

பொறுமையும் கருணையும் தவமும் சேர்ந்து
ஒருரு கொண்டதோ அசோகவனத்தில் || பொ ||

அனுபல்லவி

பொறுமையில் உனக்கு நிகருண்டோ சீதே
(என்) அருமை ராமனும் அடுத்தபடியே || பொ ||

சரணம்

அரக்கியர் நடுவில் அசோக வனத்தில்
ஈரைந்து மாதங்கள் எப்படி இருந்தாய்
கற்பின் பிழம்பே ராமனின் கண்மணியே
அற்புதம் அற்புதம் உன் சரிதம் || பொ ||

அபராதம் அறியாத அதிசய கண்களோ
அபராதம் நினைக்காத விசித்திர மனமோ
தியாகத்திலும் இது என்ன தியாகமோ
தீரன் ராமனும் உனக்கு நிகரோ || பொ ||

அஞ்சனிபுத்திரன் அஞ்சலி செய்தவளே
சஞ்சலமில்லாத சித்தமுடையவளே
அஞ்சம் தீயில் பாய்ந்தவளே
தஞ்சமடைந்தேன் அபராதி நானே || பொ ||

புதுலகை புயுஷீர்

Dr ஆ யாக்யநாதன்
ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் அந்தரங்க செயலாளர்

உலகமே என்ன செய்வது என்று அறியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற காலம் இது. நம்முடைய நாடும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. கண்களுக்கு தெரியாத virus உலகத்தையே ஆட்டி படைக்கின்றது. பொருளாதாரத்தில் வலுவான நாடுகள் முதல் ஏழை நாடுகள் வரை தவிக்கின்றன. லட்சக்கணக்கான மக்கள் இறந்து விட்டார்கள். மேலும், இவ்வளவு நபர்களை இந்த நோய் தாக்கியுள்ளது என்ற விவரங்கள் தினமும் வந்து கொண்டே இருக்கின்றது. March 24 முதல் ஆரம்பித்த ஊரடங்கு, இன்று வரை தொடர்ந்து வருகின்றது. கோவில்கள் மூடப்பட்டுவிட்டன; வஸந்த ருதுவாக இருப்பதால் எல்லா கோவில்களிலும் ப்ரஹ்மோத்ஸவம் நடக்கும் காலம். ஆனால், நடத்த முடியாத சூழ்நிலை; கல்யாணங்கள் தள்ளிவைக்கப்பட்டுவிட்டன; கடைகள், அலுவலகங்கள் கிடையாது. இந்தியாவே ஸ்தம்பித்து நிற்கின்றது. அன்றன்று சம்பாதித்து, அதை வைத்துக் கொண்டு வாழ்பவர்கள் இந்த கால கட்டத்தில் சிரமப்படுவார்கள். வெளியூர், வெளிநாடுகள் சென்றவர்கள் வரமுடியாதபடி அங்கேயே தங்கிவிட்டார்கள். இந்த சூழ்நிலையில் யாராவது பகவானுடைய திருவடியை அடைந்து விட்டால் அவர்களுக்கு ஈம க்ரியைகளை செய்வதுகூட மிகவும் கடினமாக உள்ளது. பெரிய பெரிய தொழில் நடத்துபவர்கள் எல்லாம்கூட வியாபாரம் இல்லாமல் மாத ஊதியம் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. சில நிறுவனங்கள் அவர்கள் ஊழியர்களை வீட்டிலேயே வேலைபார்க்க சொல்லிவிட்டார்கள். சிலருக்கு வேலை போய்விடுமோ என்ற கவலை உள்ளது. பெரிய அளவில் நோய்வாய்ப்பட்டால்கூட மருத்துவரிடம் செல்லாதவர்கள், சற்று இருமினால் கூட உடனே பயந்து கொண்டு மருத்துவரிடம் செல்கின்றார்கள். தொலைக்காட்சியை திறந்தால் Coronaவை பற்றிய செய்தி, phoneல் பார்த்தால் Coronaவை பற்றிய செய்தி,

செய்தித்தாளில் Coronaவை பற்றிய செய்தி, யாரை பார்த்தாலும் Coronaவை பற்றிய பேச்சு. இப்படி உலகம் முழுவதையும் ஸர்வ வ்யாபியாக இது ஆட்கொண்டுள்ளது. இது எதனால் வந்தது? மருந்து உண்டா; இல்லையா? என்ற விவாதங்கள் வேறு ஒரு பக்கம். ஜோதிடர்களுடைய கணிப்பு ஒரு புறம். பொருளாதார வல்லுனர்களின் பேட்டி ஒரு புறம். இவ்வளவு சிக்கலான சூழ்நிலையிலும் அரசாங்கம் எல்லாவிதத்திலும் திறமையாக செயல்பட்டு வருகின்றது. பல தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களும் தங்களுடைய சமுதாய பங்களிப்பை செவ்வனே நடத்திவருகின்றன.

சிலர் வீதிகளில் உள்ள நாய்கள், பூனைகள், மாடுகள், இவைகளுக்கு உணவு அளித்து வருகின்றார்கள். சிலர் பறவைகளுக்கு உணவு அளித்து வருகின்றார்கள். இத்தகைய செய்திகள் இந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் நம்மை நெகிழ் செய்கின்றது. இந்த சூழ்நிலையில் மருத்துவர்கள், செவிலியர்கள், துப்புரவு தொழில் செய்யும் அன்பர்கள் இவர்களின் சேவை, இல்லை இல்லை தியாகம் போற்றுதலுக்குரியது; வணங்கத்தக்கது. உயிர் காக்கும் சேவையில் ஈடுபட்டு உயிர்நீத்த அந்த தியாகிகள் நிச்சயம் பகவானுடைய அருளால் நல்ல உலகத்திற்கு தான் சென்றிருப்பார்கள். வயதானவர்கள் கூட தங்கள் வாழ்நாளில் இப்படி ஒரு கால கட்டத்தை இதற்கு முன்பாக பார்த்ததில்லை என்கின்றார்கள்.

இவைகள் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். பூமியை தாக்கும் இந்த 'பூ' அசுரன் அழிய நாம் எப்பொழுதும் நாமம் சொல்லி, மன்றாடி, விடாமல் இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டே இருப்போம். பிரார்த்தனை வலிமையானது! கவலைவேண்டாம், இந்த சூழ்நிலை அதிவிரைவில் மாறும். அது எப்பொழுதும்போல் இயல்பு நிலைக்கு மாறும். ஆரோக்யம் மேம்படும். பொருளாதாரம் ஏற்றம் காணும். பாரதமாதா புது பொலிவுடன் பெரும் பலம் பொருந்தியவளாக வீடுகொண்டு எழுவாள். வரும் சில ஆண்டுகளில் பாரதம் உன்னதமான பல வளர்ச்சிகள் கண்டு ஓங்கி நிற்கும், கவலை வேண்டாம். நாம் நாமம் சொல்லிக் கொண்டே நம்முடைய கடமைகளை செய்து வருவோம். இப்பொழுது இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவ்வப்பொழுது பேசியதை ஒருவாறு தொகுத்து எழுதியுள்ளேன்.

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு

ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் கண்ணனை யசோதை உரலில் கட்ட முயற்சிக்கின்றாள். அப்பொழுது கட்டமுடியாதபடி திரண்டு விரல் அளவு கயிறு குறைகின்றது என்று வருகின்றதே, அது என்ன திரண்டு விரக்கடைகள்?

இந்த இடத்திற்கு எவ்வளவோ மஹான்கள் மிகவும் அழகாக வியாக்யானம் எழுதியுள்ளார்கள். நாமும் நம் பங்குக்கு இதை அனுபவிப்போம். கண்ணன் அம்மி குழுவியைக் கொண்டு பாணைகளை எல்லாம் உடைத்ததைக் கண்டு கோபம் கொண்ட யசோதை, அவனை உரலில் கட்ட முயற்சிக்கின்றாள். அதற்கு முன்பாக பாகவதத்தில் யசோதை இருமுறை பகவானின் வாயில் பிரபஞ்சத்தையே பார்த்தாள் என்று வருகின்றது.

தன் பிள்ளை என்று கட்ட முயற்சிக்கும் அவளுக்கு, இரண்டு முறை, அவனுடைய வாயில் பிரபஞ்சத்தையே பார்த்த அனுபவம் லேசாக நிழல் போல் வந்து செல்வதால், அப்படிப்பட்ட இவனை கட்டமுடியுமா? என்று, அவளையே அறியாமல் அவளுக்கு இருந்திருக்கும் போல் இருக்கின்றது. அதுதான் அந்த இரண்டு விரக்கடை கட்டுவதற்கு கயிறு குறைகின்றது போலும்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கல்யதரு தின அருளுரை

திருப்பாதிரிபுலியூர், நாயன்மார்களால் பாடல் பெற்ற தலமாகும். அதைத் தாண்டிச் சென்றால் திருவஹீந்திரபுரம் என்னும் திவ்யதேசம். திருவஹீந்திரபுரத்தில் இருக்கும் ஸ்வாமிக்கு தேவநாதன் என்று பெயர். திருமங்கையாழ்வாரால் மங்களாஸாசனம் செய்யப்பெற்ற திவ்யதேசப்பெருமாள்.

“மூவராகிய ஒருவனை மூவுலகு உண்டு உமிழ்ந்து அளந்தானை தேவர் தானவர் சென்று சென்றிறைஞ்சத் தண் திருவயிந்திரபுரத்து மேவு சோதியை வேல் வலவன் கலிகன்றி விரித்து உரைத்த பாவு தண் தமிழ் பத்திவை பாடிடப் பாவங்கள் பயிலாவே!”

என்கின்றார் திருமங்கையாழ்வார்.

மூவராகிய ஒருவன் - ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன் மும்மூர்த்திகளின் ஒரு உருவமாக அந்த இறைவனை மங்களாஸாசனம் செய்கின்றார். வைணவத்தில் இரண்டு நியாயங்கள் - வழிகள், மர்கடகிஷோர நியாயம், மார்ஜாரகிஷோர நியாயம் என்ற இரண்டு வழிகள் சொல்லப்படுகின்றன. மார்ஜாரகிஷோர நியாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை தென்கலை என்றும், மர்கடகிஷோரநியாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை வடகலை என்றும் சொல்வதுண்டு.

மர்கடகிஷோர நியாயத்திற்கு ஒரு ஸ்தாபகராக இருந்தவர் ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகர் ஆவார். அவர் காஞ்சீபுரம் அருகில் உள்ள தூப்பல் என்ற ஊரில் பிறந்தார். ஆனாலும், அவர் தவம் செய்வதற்காக தேர்ந்தெடுத்த இடம் கடலூர் அருகில் உள்ள திருவஹீந்திரபுரம் ஆகும். அங்கு ஒரு மலை இருக்கின்றது. அதில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஹயக்ரீவர் இருக்கின்றார். இந்தியாவில் எவ்வளவோ இடங்களில் ஹயக்ரீவருக்கு கோவில் இருந்தாலும், மிகவும் பழமையான ஹயக்ரீவர் கோவில் அந்த மலையில் உள்ள ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவர் கோவில்தான். அந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவர் கோவில் இருக்கும் மலைக்கு ஔஷத பர்வதம் என்று பெயர் - ஔஷதகிரி. ஔஷதகிரி என்று அந்த மலைக்கு பெயர் வருவதற்கு காரணம் என்ன? ஸஞ்சீவி மலையை ஸ்ரீ ஹனுமார் இலங்கைக்கு தூக்கிக்கொண்டு செல்லும்பொழுது, அதிலிருந்து விழுந்த ஒரு பகுதியாம் அது. அதனால்தான் அதற்கு ஔஷதகிரி என்று பெயர். இதற்கு ஸாஷ்டியாக அங்கு ஆஞ்சநேயர் இருக்கின்றார்.

ஹனுமாரை, பல ஊர்களில் பல வடிவங்களில் நாம் தரிசனம் செய்யலாம். சோளிங்கரில் யோக ஆஞ்சநேயர். சில கோயில்களில் வீர ஆஞ்சநேயர். சில கோயில்களில் பக்த ஆஞ்சநேயர். இப்படி பல வடிவங்களில் தரிசனம் செய்யலாம். கடலூரில் கடிவந்திக்கரையில் மட்டும்தான் ஸஞ்சீவி பர்வதத்தைக் தூக்கிக்கொண்டு இருக்கும் ஆஞ்சநேயரைப் பார்க்கலாம். அந்த மலை ஸஞ்சீவி பர்வதத்திலிருந்து கீழே விழுந்ததற்கு ஸாஷியாக ஸ்ரீ ஹனுமார் இருக்கின்றார்.

அந்த ஓளவுதமலை மீதுதான் தூப்புல் வேதாந்த தேசிகர் கருடன் குறித்து தவம் செய்ய, அந்த கருடனே ப்ரத்யக்ஷமாகி ஹயக்ரீவர் மந்திரத்தை உபதேசிக்க அவர் ஹயக்ரீவரை ஸாஷாத்தகரித்தார். இன்று திருவஹீந்திரபுரம் சென்று தேவநாதன் ஸந்திதியை தரிசனம் செய்யும்பொழுது அவருடைய திருவடியில் சிறிய ஹயக்ரீவர் மூர்த்தி ஒன்று இருக்கும். அந்த ஹயக்ரீவர் மூர்த்திதான் வேதாந்த தேசிகர் நிய்ய ஆராதனம் செய்துவந்த மூர்த்தியாகும். மேலும், அதற்கு ஒரு விசேஷம், என்னவென்றால், அந்த ஹயக்ரீவர் மூர்த்தி ஹயக்ரீவராலேயே வேதாந்த தேசிகருக்கு கொடுக்கப்பட்ட மூர்த்தியாகும். இன்றும் அந்தக் கோயிலுக்குச் சென்றால் அதைப் பார்க்கலாம்.

இப்படி புதுவையைச் சுற்றி தெய்வீகமான, நாயன்மார்கள் பாடின தலங்கள், ஆழ்வார்கள் பாடின தலங்கள், அரவிந்தர் வாழ்ந்த தலம், பாரதியார் வாழ்ந்த தலம் என்று இத்தகைய பெருமையும் புகழையும் கொண்ட புதுவையில் நமக்கு இன்று கூட்டுப்பிரார்த்தனை, அதுவும் வருடத்தின் முதல் நாளில் கிடைத்துள்ளது.

இறைவன் நம் முன்பாக வந்தால் என்ன கேட்க வேண்டும்? நமக்கு இந்த உலகத்தில் வாழ்வதற்கு பலவிதமான தேவைகள் இருக்கின்றன. கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. எல்லோருக்கும் நோய் இருந்தால், நோய் போகவேண்டும். கடன் இருந்தால் கடன் போகவேண்டும். குடும்பத்தில் ஒற்றுமை வேண்டும். படிப்பு வேண்டும். பணம் வேண்டும். எத்தனை மனிதர்களோ அத்தனை பேருக்கும் தனித்தனியாக எவ்வளவோ தேவைகள், பிரச்சனைகள். அவரவர் பிரச்சனைகள் அவரவர்களுக்கு மட்டும்தான் தெரியும். அத்தகைய தேவைகளும் பிரச்சனைகளும் நமக்கு இருக்கின்றன. அதோடு மட்டும் இல்லாமல் நமக்கு மேலும் ஒரு ஆசை. இந்த உலகத்தில் மீண்டும் பிறவி எடுக்காமல் பகவானின் திருவடியை அடையவேண்டும். முக்தியை அடையவேண்டும் என்று.

பொதுவாக சொல்லும்பொழுது, 'தெய்வத்தை நோக்கிச் செல்லக்கூடிய வழி கிழக்கு என்றால், உலகத்தை நோக்கிச் செல்லக்கூடிய வழி மேற்கு. இது இரண்டும் சேராது' என்று சொல்வார்கள். "தெய்வ வழியில் செல்கிறவன் உலக வாழ்விலிருந்து விலகிச் செல்கின்றான். உலக வாழ்க்கையை நோக்கிச் செல்கின்றவன் தெய்வீக வாழ்க்கையிலிருந்து விலகிச் செல்கின்றான்" என்று சொல்வார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடிய குடும்பத்தைவனுக்கு அவனுடைய குழந்தை நன்றாக படிக்கவேண்டும் என்பது நியாயமான ஆசைதானே? காலாகாலத்தில்

குழந்தைகளுக்கு நல்ல இடத்தில் கல்யாணம் ஆகவேண்டும் என்பது நியாயமான ஆசைதானே. ஒரு குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சியும், ஒற்றுமையும் இருக்கவேண்டும் என்பது நியாயமான ஆசைதானே? இப்படி எவ்வளவோ நியாயமான ஆசைகளும் தேவைகளும் இருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் இறைவனின் அருளும் முக்தியும் தேவைப்படுகின்றன. இறைவன் நம் முன்னால் வருகின்றான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்படி வரும்பொழுது இறைவன் நம்மைப் பார்த்து ஒரு கேள்வி கேட்கின்றான், “ஏதாவது வரம் கேள். ஆனால், ஒரே ஒரு வரம் தான் கேட்கவேண்டும், இரண்டாவது வரம் கேட்கக்கூடாது” என்று சொல்கின்றான். நாம் சற்று குழம்பிவிடுவோம். ஏனென்றால், தேவைகள் அதிகம், முக்தியும் தேவை. நாம் தலையை சொறிந்துகொண்டு யோசிப்பதற்குள் நம் முன்பாக வந்துள்ள இறைவன் மறைந்தாலும் மறைந்து விடுவான். அதற்குள்ளாக நமக்கு என்ன வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும் அல்லவா?

நான் உங்களுக்கு ஒன்று சொல்லித் தருகின்றேன். ஒருக்கால், அப்படி இறைவன் உங்கள் முன்பாக வந்து, உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? என்று கேட்டால், துணிந்து சொல்லுங்கள், “எனக்கு சாதுக்களின் சங்கம் வேண்டும்” என்று. ஏனென்றால், இந்த சாதுக்களின் சங்கத்தை வேண்டும் என்று கேட்டுவிட்டால், நான் சொன்னது எல்லாம் உங்களுக்குக் கிடைத்துவிடும்.

சாதுக்கள் சங்கத்தினால் கிடைக்க முடியாததே கிடையாது. சாதுக்கள் திருவடையை நீங்கள் அடைந்து எப்பொழுதும் நாமகீர்த்தனம் செய்துகொண்டு கதாசிரவணம் செய்துகொண்டு இருந்தால், உங்கள் வியாதிகளெல்லாம் போய்விடும். மனதில் சாந்தி ஏற்படும். மனதில் உறுதி ஏற்படும். இந்த உலகில், வாழ்க்கையை வாழ்க்கூடிய ஒரு திறமை உங்களுக்கு போதிக்கப்படும். இதை உணர்வீர்கள். நல்லது நடக்கும். கடைசி காலத்தில் இந்த உலகத்தில் வாழ்ந்தது போதும் என்று நினைக்கும்பொழுது இறைவனுடைய திருவடையைத்தான் நீங்கள் அடைவீர்களே தவிர, வேறொரு இடத்திற்குச் செல்லமாட்டீர்கள். சாது சங்கத்தைப்போல் சுலபமான வழி வேறு கிடையாது. ஒருக்கால், துஷ்டர்கள் கூட தற்செயலாக சாதுக்களின் சங்கத்திற்கு வந்துவிட்டால், அவர்களுக்குக்கூட இறைஅனுபூதி கிடைத்து விடுகின்றது.

துளஸிதாஸருடைய சரித்தரத்தில் ஒரு சம்பவம். கம்பர், தமிழில் கம்பராமாயணம் எழுதியதுபோல், துளஸீதாஸர் ஹிந்தியில் ராமாயணம் எழுதியிருக்கிறார். அதற்கு ராமசரிதமானஸ் என்று பெயர். அது மிகவும் பிரசித்தியானது. வடஇந்தியாவில் உள்ள எல்லா கோயில்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் துளஸீதாஸர் எழுதிய இந்த ராமசரிதமானஸ் என்னும் ராமாயணத்தான் பாராயணம் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். துளஸிதாஸர் கடைசியாக காசியில் தங்கியிருந்தார். அப்படி காசியில் அவர் தங்கியிருக்கும்பொழுது, அழகான ஒரு ராமச்சந்திர மூர்த்தியை தனது பூஜைக்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தார். தினமும் ஸத்ஸங்கம் நடைபெற்று

வந்தது. காலையில் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணம் நடக்கும். மாலையில் ஸ்ரீமத் ராமாயண கதை சொற்பொழிவு நடக்கும், இரவில் நாமகீர்த்தனம் நடந்துகொண்டே இருக்கும்.

துளசிதாஸர் ஒரு அனுபூதியான மஹாத்மா. பகவானைப் பார்த்தவர். துளசிதாஸரின் ராமாயணத்திற்கு என்ன பெருமை என்றால் அவர் நேரில் பார்த்து எழுதிய ராமாயணம். அத்தகைய ஒரு மஹாத்மாவின் ஸங்கம் மனதிற்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதல்லவா! அப்படி இருக்கும்பொழுது, அவருடைய ஸத்ஸங்கத்திற்கு ஆசைப்பட்டு தினம் தினம் நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் வருவார்கள். நாளாக நாளாக அதிகமான பக்தர்கள் வந்து கலந்து கொண்டார்கள். அவர்களில் சிலர், துளசிதாஸர் கண்களை மூடிக்கொண்டு எப்பொழுதும் தியானம், ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணம், உபன்யாஸம், நாமகீர்த்தனம் என்றிருக்கின்றார். ஸத்ஸங்கத்திற்கு வந்திருக்கும் பக்தர்கள் எல்லோருக்கும் உணவிற்கு எங்கு செல்வார்கள் என்று அவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பதற்காக சிலர் பாத்திரங்களை வாங்கினார்கள். சிலர் அடுப்பு வாங்கினார்கள். சிலர் மளிகை சாமான்களை வாங்கினார்கள். சிலர் காய்கறிகளை வாங்கினார்கள். தினமும் பெரியதிட்டத்தில் அங்கு அன்னதானம் தாமாகவே நடைபெற ஆரம்பித்தது.

ஒருவர், ராமருடைய பூஜைக்கு அலங்காரத்திற்கு வேண்டிய நகைகளை வாங்கிக் கொடுத்தார். ஒருவர் ராமருடைய பூஜைக்கு வேண்டிய வெள்ளி பாத்திரங்களை செய்து கொடுத்தார். இப்படியாக துளசிதாஸருடைய ஸத்ஸங்கத்தில் ராமருடைய பூஜைக்கு வெள்ளி மணி, ராமரை எழுந்தருள செய்யக்கூடிய அழகான ஒரு வெள்ளி பீடம், அபிஷேகம் செய்வதற்கு ஒரு வெள்ளிப் பாத்திரம், ராமர், சீதை, லக்ஷ்மணன், ஹனுமன் இவர்களுக்கு அணிவிப்பதற்காக அழகான நகைகள் எல்லாம் சேர்ந்துவிட்டன. ஒருவரைப் பார்த்து மற்றவர்களும் வாங்கிக் கொடுக்கின்றனர். இப்படியாக நிறைய சேர்ந்துவிட்டது.

தினமும் ஸத்ஸங்கத்திற்கு நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் வந்து சென்றுகொண்டு இருந்தார்கள். அதில் இரண்டு நபர்கள் தினமும் கதை கேட்க வருவார்கள். நாமகீர்த்தனத்தில் கலந்து கொள்வார்கள். சில நாட்கள் அவர்கள் வந்து செல்லும்பொழுது, ஒன்றை கவனித்தார்கள். இங்கு ஏராளமான பொருட்கள் இருக்கின்றன. விலை மதிப்புள்ள அவற்றைப் பொறுப்பாக பார்த்துக்கொள்ள ஆட்கள் யாரும் இல்லை. ஸத்ஸங்கம் அன்றன்று முடிந்தவுடன் எல்லோரும் சென்றுவிடுகின்றார்கள். இந்த பொருட்களையெல்லாம் நாம் திருடினால் என்ன? பெரிய வெள்ளி மணி, பெரிய வெள்ளிப் பாத்திரம், ராமருடைய கழுத்தில் காசுமாலை, சீதையின் கழுத்தில் வைர அட்டிகை. இப்படி நிறைய பொருட்கள் இருக்கின்றனவே! இவற்றை கணக்கு எழுதி வைத்துக்கொள்வதற்கு ஆளும் இல்லை. அதனால் அவற்றை நாம் எடுத்துச்சென்றுவிடலாம் என்று அவர்களுக்குத் தோன்றியது.

ஒரு நாள், இரவு 12 மணிக்கு ஸ்தலங்கம் முடிந்தவுடன் அந்த இரண்டு திருடர்களும், ஒரு சாக்கு மூட்டையில் வெள்ளிப் பாத்திரங்களையும் நகைகளையும் எடுத்து மூட்டைக் கட்டிக்கொண்டு வாசல் பக்கமாக தப்பித்துச் செல்லலாம் என்று பார்க்கும்பொழுது, வாசல்பக்கத்தில் ஒரே ஜடையுள்ள அண்ணனும் தம்பியுமாக இரண்டு புருஷர்கள் ஆஜானுபாவ¹வாக கையில் கோதண்டம் வைத்துக்கொண்டு நின்றனாண்டிருப்பதைப் பார்த்து பயந்துவிட்டார்கள். யாரோ இரண்டு பேர் வில்லும் அம்புமாக நிற்கின்றார்கள். இருவர் முக ஜடையும் ஒன்றாக இருக்கின்றது. அண்ணன் தம்பிபோல் இருக்கின்றார்கள். சரி, வாசல்பக்கம் வழியாக சென்றால்தான் பிரச்சனை. நாம் கொல்லைப்புறமாக சென்று தப்பித்துவிடலாம் என்று கொல்லைப்புறம் சென்றார்கள். அங்கு பார்த்தாலும் அதே இரண்டு நபர்கள் காவல் காத்து நிற்கின்றார்கள். இவர்கள் இந்தப் பொருட்களுடன் ஆஸ்ரமத்திலிருந்து எந்தப் பக்கத்தில் தப்பிக்கப் பார்த்தாலும் அந்தப் பக்கத்தில் அண்ணா தம்பியாக இருவர் காவல் இருப்பதைப் பார்த்து அவர்கள் பயந்து ஒரு முடிவிற்கு வந்தனர்.

நாம் அகப்பட்டுக் கொண்டுவிட்டால் நம்மை அடித்து அரசனிடம் சொல்லி சிறைச்சாலையில் தள்ளிவிடுவார்கள். தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்துவிடுவார்கள். அந்த மஹாத்மா முகத்தைப் பார்த்தால் கருணை உள்ளம் உடையவராக இருக்கின்றார். ஸாதுவாக இருக்கின்றார். நாம் நடந்ததையெல்லாம் அவரிடம் சொல்லி மன்னிப்பு கேட்டு விடுவோம் என்று முடிவு செய்து, துளசிதாஸரிடமே சென்று, எல்லா பொருட்களையும் அவரது திருவடியில் வைத்துவிட்டு, “ஐயா, நாங்கள் சில நாட்களாக உங்கள் சங்கத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்தோம். இங்கு நிறைய பொன்னும், பொருளும் இருந்தன. ஆனால், அவைகள் எல்லாம் கேட்பாரற்று இருந்தன. அவற்றை எடுத்துச் செல்ல இருந்தோம். எங்களை மன்னிக்கவேண்டும்” என்று தெரிவித்தனர். துளசிதாஸரோ அவர்களிடம், “எடுத்துச் செல்ல வேண்டியது தானே. ஏன் எடுத்துச் செல்லவில்லை?” என்று கேட்டார். அவர்களோ, “ஸ்வாமீ, இவை உங்களுடைய பொருளாச்சே என்றனர். துளசிதாஸரோ, இல்லை இல்லை, இவை ராமனுடைய பொருட்கள். இவற்றில் எனக்கு எவ்வளவு உரிமை உண்டோ, அவ்வளவு உரிமை உங்களுக்கும் உண்டு. நீயும் ராமனுடைய குழந்தை, நானும் ராமனுடைய குழந்தை” என்றார்.

திருடர்களோ அவரிடம், “ஸ்வாமீ, நன்றாக பேசுகின்றீர்கள். பிறகு எதற்காக காவலை போட்டீர்கள்?” என்றனர். துளசிதாஸருக்கோ ஒன்றும் புரியவில்லை. “நீ என்ன சொல்கின்றாய்?” என்றார்.

அவர்கள், “நாங்கள் எந்த வழியாக பொருட்களை எடுத்துச் சென்றாலும், அந்தப்பக்கத்தில் இரண்டு பேர் கோதண்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நின்று கொண்டிருக்கின்றனர்” என்றனர்.

துளஸிதாஸர் அவர்களைப் பார்த்து, “ப்ரபோ! ராமா! நீ இவர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்தாயா?” என்று கண்ணீர் விட்டு அந்த திருடர்களை வணங்க ஆரம்பித்தார். அங்கு இருப்பவர்கள் ஓடி வந்து துளஸிதாஸரிடம், “இது என்ன நியாயம்?, அவர்கள் இங்கு இருக்கும் பொருட்களை திருடவந்தவர்கள். அவர்களுக்குப் போய் ராம தரிசனமா?” என்று கேட்டனர்.

துளஸிதாஸர் அவர்களிடம், “நான் ராமரைப் பார்ப்பதற்கு மிகவும் சிரமப்பட்டேன். என்னுடைய மனைவி சொன்ன ஒரு வார்த்தை என் வாழ்க்கையை மாற்றியது. நான் காசியில் வந்து அமர்ந்து, சித்ரகூடத்திற்கு வந்து அமர்ந்து, பிருந்தாவனம் சென்று பல வருடங்கள் முயற்சி செய்தேன். ராமரைப் பார்ப்பதற்கு பலகாலம் ஆகியது. ஆனால், இவர்களோ ராமரை வாசலில் பார்த்தேன், கொல்லையில் பார்த்தேன் என்கின்றார்கள். அப்பொழுது ராமருக்கு என் மீது கருணை அதிகமா?, அவர்கள் மீது கருணை அதிகமா? என்றால் அவர்கள் மீது தான் கருணை அதிகம்” என்றார். உடன் இருக்கும் பக்தர்கள் அதற்கு காரணம் என்ன? என்று வினவ, துளஸிதாஸர் அவர்களிடம், “நான், நானாக ராமரைப் பார்ப்பதற்கு முயற்சி செய்தேன். அதனால், அது கடினமாக இருந்தது. அவர்கள் எண்ணம் தவறாக இருந்தாலும்கூட ஒரு சாது சங்கத்திற்கு வந்துவிட்டதால் அவர்களுக்கு இறைவன் சுலபமாக ஆகிவிட்டார்” என்றார். மஹான்களை அண்டினால் இறைவன் சுலபனாகிவிடுவான். உங்கள் வாழ்க்கையில் நடந்ததைப் பற்றி கவலைப்படாதீர்கள். நடக்கப்போவதைப் பற்றியும் கவலைப்படாதீர்கள். ஆங்கிலத்தில் இன்றைய நாளை நாம் present என்று சொல்கின்றோம். Present என்றால் ஒரு Gift. யார் கடந்த காலத்தை நினைத்து நினைத்து கவலைப்படுகின்றானோ அவனுக்கு depression வரும். Guilty ஆவான். என்ன நடக்குமோ என்பது பற்றி கவலைப்படுகின்றவன் anxietyயில் மாட்டிக்கொள்வான். நடந்தது நடந்ததாக இருக்கட்டும். நடக்கப்போவது இறைவனின் கையில் இருக்கட்டும். இன்றைய நாளை மட்டும் நம் கையில் எடுத்துக்கொண்டு நாமம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தோமானால், எல்லா நாளும் நல்ல நாளாகவே அமையும்.

இன்றையபொழுது உங்கள் கையில். The past you cannot recover. The future you are not sure of. Today is in your hands. Do not waste it. இன்றைக்கு உங்கள் கையில் இந்த நாள் இருக்கின்றது. இந்த நேரம் இருக்கின்றது. இந்த நேரத்தை நீங்கள் எப்படி பயன்படுத்தப் போகின்றீர்கள். இதை வைத்துத் தான் உங்கள் வருங்காலம் அமையப் போகின்றது. இந்த நேரத்தை, இறை சிந்தனையில் நீங்கள் நம்பிக்கையுடன் ஈடுபட்டு, நாமத்தை சொல்வீர்களானால் அந்த நாமம் உங்களை கைவிடாமல் காப்பாற்றும். நான் சொல்வது எளிய வழியாக இருக்கலாம். எளிய வழியாக இருப்பதாலேயே பலருக்கு இதில் நம்பிக்கை வருவது இல்லை. இது என்ன இத்தனை சுலபமாக இருக்கின்றது. சுலபமான வழி பெரிய பலனைத் தருமா? என்ற கேள்வி வரும்.

உலகத்தையே அழிக்கக்கூடிய அணுகுண்டு அளவில் சிறியதுதான். அதனால் வரும் பாதிப்போ அதிகமானது. அதுபோல், நான் சொல்லக்கூடிய நாமம் சிறியது தான். ஆனால், அதனால் உங்களுக்கு வரும் பலன் அதிகமானது. இந்த நாமத்தைதான் இந்த தேசத்தில் தோன்றிய ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், தியாகராஜ ஸ்வாமிகள், அருணகிரிநாதர், மீரா, ராமக்ருஷ்ணர், மற்றும் எண்ணற்ற மஹான்களும் இரண்டு கைகளையும் தூக்கி ஒரே ஒரு வழியைக் காண்பித்துவிட்டுப் போயிருக்கின்றார்கள்.

உங்களுக்கு துணை என்பது உங்களிடம் இருக்கும் பணம் இல்லை. உங்களுடன் கூட இருப்பவர்கள் அல்ல. உங்கள் அறிவு அல்ல. உங்கள் சாமர்த்தியம் அல்ல. உங்கள் ஆரோக்கியம் அல்ல. உங்கள் இளமை அல்ல. உங்களுக்குத் துணை என்பது இறைவனின் நாமம்தான். அந்த நாமம்தான் உங்களை எப்பொழுதும் காத்து எங்கும் உங்களுடன் துணைக்கு வரும். நீங்கள் நினைக்கக்கூடிய துணை உங்களை ஏமாற்றிவிடலாம். கைவிட்டுவிடலாம். ஆனால், இந்த இறைவனின் நாமம் என்றும் உங்களுக்கு துணைக்கு வரும், கைவிடவே கைவிடாது. இதற்குத் தேவை என்னவென்றால், நம்பிக்கையுடன், முடிந்தபொழுதெல்லாம் நீங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலே போதும். இப்படி இந்த புது வருடத்தை நாமம் சொல்லி ஆரம்பிப்போம். நீங்கள் இப்படி கூடியிருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு மஹாத்மா. ஒவ்வொருவரும் பாகவதர்கள். ஏனென்றால், சைதன்ய மஹாபிரபு அப்படித்தான் சொல்லியிருக்கின்றார். யாருடைய வாக்கில் ஒருமுறை கண்ணனின் நாமம் வந்துவிட்டதோ அவன் பூஜிக்கத் தகுந்தவன் என்கின்றார். அவரை வீட்டில் நாற்காலியில் அமர்த்தி பாதபூஜை செய் என்கின்றார். அவன் பாகவதோத்தமன் என்கின்றார். மறந்தோ தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஏதாவது ஒருவிதத்தில் ஒருவர் வாக்கில் இறைவனின் நாமம் வந்துவிட்டால், அவர் பூஜிக்கத்தகுந்தவர் என்கின்றார்.

நாம் எல்லோரும் எப்பொழுதும் இறைவனின் நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றோம். அதை எல்லோரும் சேர்ந்து சொல்லி அனுபவிப்பதற்காக வந்திருக்கின்றோம். நாம் எல்லோரும் இப்பொழுது நாம் வாழும் நாட்டிற்காக, மாநிலத்திற்காக, மற்றவர்களுக்காக, நம் குடும்பத்திற்காக, நமக்காக பிரார்த்தனை செய்வோம். அவரவர் மனதில் எத்தகைய பிரார்த்தனைகள், இந்த நாடு செழிப்பாக இருக்கவேண்டும்; நாட்டு மக்கள் நல்லவர்களாக இருக்கவேண்டும்; நாடு எல்லாவிதத்திலும் வளம் பெற்று இருக்கவேண்டும்; நாட்டில் உள்ள விவசாயிகள் கஷ்டப்படாமல் இருக்கவேண்டும்; மழைவளம் பெருக வேண்டும்; நமது மாநிலம் எல்லாவிதங்களிலும் மேன்மையுற்று விளங்க வேண்டும்!

நம்மைச் சுற்றியிருக்கக் கூடியவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தால் தான், நாமும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும், ஆகவே, எல்லோரும் மகிழ்வுடன் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் ஒருமுகப்பட்ட மனதுடன் மஹாமந்திர கீர்த்தனம் சொல்லி பிரார்த்தனை செய்வோம்..

நிற்பதுவே, நட்ப்பதுவே, பறப்பதுவே...

- ஸ்ரீ MK ராமானுஜம்

அன்று ஒரு நாள் ஸ்வாமிஜியுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, நாம் காணக்கூடிய உலகம் பொய்யா, உண்மையா, தாற்காலிகமாக ஸத்யமா என்பதை பற்றி பேச்சு வந்தது. நம்நாடு, இதுபோன்ற அநேக நாடுகள், கடல், மலைகளை கொண்டது பூமி. பூமியைப் போல் எவ்வளவோ கோள்கள், விண்மீன்கள் அண்ட வெளியில் உள்ள, இன்னும் விக்ஞானத்திற்கு பிடிபடாத எவ்வளவோ விநோதங்களை கொண்டது இந்த ப்ரபஞ்சம் (cosmos).

“இவ்வளவும் பொய், நம் மனதினுடைய ஒரு தோற்றமே” என்கின்றது அத்வைத ஸித்தாந்தம். இப்படியாக ஸ்வாமிஜியுடன் பேசிவிட்டு வந்து படுத்தேன்; தூக்கம் வரவில்லை. அப்போது என் கைப்பேசியில் ஒரு திரைப்படத்தின் துண்டு காணொலியை (movie clipping) யாரோ அனுப்பியிருந்தார்கள். அதை பார்த்தேன். அந்த படத்தினுடைய காட்சி, கதை, சம்பவங்கள் எல்லாம் மிகவும் சோகமானதாக இருந்தது.

ஏற்கனவே உறக்கம் வரவில்லை; இப்பொழுது பார்த்த படத்தின் காட்சிகள் வேறு என்னை மிகவும் பாதித்திருந்தது. நானும் எனது மனதை ஸமாதானப்படுத்த, "இது ஒரு கதைதானே, ஒரு பொழுதுபோக்கு; நம்முடைய உணர்வுகளுடன் விளையாடும் ஒரு medium," என்று எவ்வளவு சமாதானம் செய்தாலும், என்னால் அவ்வளவு சுலபத்தில் அமைதியாக முடியவில்லை.

சினிமாவை பற்றி என்னுடைய சிந்தனைகள் சுழல ஆரம்பித்தது. என்னுடைய இந்த நிலையை கவனிக்கும்போது சராசரியான பொதுமக்களின் நிலையையும் நன்றாக புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

உண்மையில் நல்லகுணமுள்ளவன் (good character) பல படங்களில் குணமற்றவனாக (villain) சித்தரிக்கப்பட்டால், அவனை உண்மை வாழ்விலும் குணமற்றவனாகத்தான் பொதுவாக உலகம் பார்க்கின்றது. குணமற்றவன், நல்ல குணமுள்ளவனாக பல படங்களில் நடித்தால் அவனை குணமுள்ளவனாகத்தான் உலகம் பார்க்கின்றது. அவன் சினிமாவில் காட்டும் வீரச்செயல்களை எல்லாம் உலகம் உண்மை என்று நம்பிவிடுகின்றது. ஏன், அவர்களை தெய்வத்திற்கு நிகராகக்கூடவும், அவர்கள் சொல்வதை வேத வாக்காகக்கூட எடுத்து கொள்கின்றார்களே! அவர்களால் எதுவும் முடியும் என்று நம்பவும் செய்கின்றார்கள்.

இப்படியாக என்னுடைய நினைவுகள் பறந்து விரிந்து சென்றது. ஒரு சினிமாகாட்சிகளையும், அதனுடன் தொடர்புடைய விஷயங்களையுமே நம்மால் பொய் என்று பார்க்க முடியவில்லை; அதை உண்மை என்று நினைத்து சுவாசிக்கின்றோம். அப்படியிருக்கும் பொழுது இவ்வளவு சத்யமாக காலம் காலமாக எல்லோருக்கும் பிரத்யக்ஷமாக தெரியும் உலகத்தை பொய் என்று நினைப்பதே என்னை பொறுத்தவரையில் இன்றைய நிலையில் பெரிய பொய்யாகத்தான் இருக்கும். இப்படி நினைத்த வண்ணம் கண்கள் மூடின. இந்த எண்ணங்களும், அதன் பொருளான என் உலகமும் மெதுவாக உறக்கத்தின் இருட்டில் மறைந்தன!!

நம் கண்ணனே அழகு; அவன் பெயரும் அழகு; அவன் குரல், குழல், கழலும் அழகு; இதையே நம் குருநாதரும் மதுர கீதத்தில்,

நீதான் அழகென்றால் உன் பெயரும் அழகோ
(உன்) பெயர் தான் அழகென்றால் உன் குரலும் அழகோ
குரல் தான் அழகென்றால் உன் குழல் ஓசையும் அழகோ || நீ ||

01. ஊரும் அழகோ உன் லீலையும் அழகோ
மேய்த்திடும் பசுவும் கன்றும் அழகோ || நீ ||

02. பக்தரும் அழகோ பரிபாலிப்பதும் அழகோ

அழகன் உன் தொடர்பால் அனைத்தும் அழகோ || நீ ||

என்று பாடுகின்றார். க்ருஷ்ண ரஸத்தால் இனித்த ஓர் ஆச்சார்ய இதயம், “மதுராதிபதே அகிலம் மதுரம்....” என்று இசைத்தது. கண்ணனின் அழகால் மயங்கிய நம் ஸத்குருநாதரின் இதயமோ,

வேறுந்தனக்கு சிவபட்ட குடும்பம்....

- ஸ்ரீ MK ராமானுஜம்

1

“அழகன் உன் தொடர்பால் அனைத்தும் அழகு” என்று, “புவன ஸுந்தரா....” என்று பாடிய ஸ்ரீருக்மிணி தேவியின் இதயம் போன்று பாடி களிப்புறுகிறது.

இந்த அழகனின் எந்த பெயரை நம் ஸத்குருநாதர் ‘உன் பெயரும் அழகோ?’ என்று பாடியிருப்பார்?

சந்தேகமே வேண்டாம், நாவினால் நவின்றாலே நன்றாக இனிக்கும், “கோவிந்தா” என்ற நாமம் தான் அது!

“கோவிந்தா உன்தன் நாமமே அழகு” என்றல்லவோ மதுரமாக பாடியுள்ளார் நம் ஸத்குருநாதர்!

பக்த சிரோன்மணிகளான கோபியர்களுக்குப் பிடித்த முதன்மையான நாமம் - கோவிந்த நாமம்.

கண்ணனின் அபார பக்த வாத்ஸல்யத்தை காட்டும் நாமம் தாமோதரன்.

தாயின் அன்பிற்காக தானே ‘கட்டுண்டான்’ அல்லவோ அந்த கண்ணன் உரலில்!

பக்தர்களின்பால் கண்ணனின் பரிவும், ‘சரணடைந்த பக்தருக்காக தான் எதுவும் செய்வேன்’, ‘பக்தர்களை கட்டி அரவணைத்துக் காப்பதே எனக்கு நித்ய விரதம்’ என்று காட்டும் நாமம் நம் “கோவிந்த” நாமம்! இந்த கோவிந்தனை சரண் அடைந்த கோபகோபியரை கண்ணுற்றுதானே கண்ணன்,

“கோபாயே ஸ்வாத்ம யோகேன ஸோசயம் மே வ்ரத ஆஹித:”

- ஸ்ரீமத் பாகவதம் 10.25.18

என்று கோவர்தன கிரிதரலால் ஆனான்.

ப்ருந்தாவனத்தில் பரம ப்ரேம பக்தைகளான கோபியருடனும், நம் ஸ்வாமினியோடும் நடம் புரிந்த ப்ரேம லீலையை ‘மாதவன்’ அருளினான்.

முதலில் நடந்த லீலை தாமோதர லீலை, பிறகு கோவிந்தனின் கோவர்தன லீலை, பிறகு மாதவனின் ராஸ லீலை, ஆயினும் இந்த ‘கோவிந்தா’ என்ற நாமம் அழகிலும் அழகு; இனிமையிலும் இனிமை போலும்! ஆகவே, கீர்த்தனம் செய்யும்

கோபியர்கள் “கோவிந்த, தாமோதர, மாதவ” என்ற வரிசையில் கீர்த்தனம் செய்கின்றனர்.

நம் கோபிகைகளின் பாவை நோன்பை அனுகரணம் செய்த ஸ்ரீஆண்டாளும், மற்ற நாமங்களைக் காட்டிலும் கோவிந்த நாமத்தையே மூன்று பாசுரங்களில் பாடுகின்றார்.

“கூடாரை வெல்லும் சீர் கோவிந்தா”

“குறை ஒன்றும் இல்லாத கோவிந்தா”

“இற்றை பறை கொள்வான் அன்றுகாண் கோவிந்தா”

இந்த கோவிந்தனைத் தான் நம் குருநாதர் ‘நீ தான் அழகென்றால், உன் பெயரும் அழகோ....!’ என்று பாடுகின்றார்.

அதே பாட்டின் இறுதியில்,

“பக்தரும் அழகோ, பரிபாலிப்பதும் அழகோ .....

அழகன் உன் தொடர்பால் அனைத்தும் அழகோ”

என்று பாடுகிறார்.

இந்த கோவிந்தன் அன்று தன் பக்தர்களை பாலித்தான் என்று இல்லை - அன்றும், இன்றும், என்றும் பாலிக்கின்றார். அவனை சரணடைந்து, அவனுக்கே ஆட்பட்டு இருப்பதே, நம் போன்ற பக்தர்களுக்கு அவனிடம் உள்ள தொடர்பன்றோ? அப்படி இருப்பதால் நம்மை அழகாக பாலித்து நம் வாழ்க்கையையும் அழகாக்குகின்றான். அவனுடைய பக்த பரிபாலிப்பின் அழகும், அவன் பக்தர்களின் வாழ்வுமுறை அழகையும், அழகாக பாடி கேட்க ஆசைப்பட்டான் அந்த அழகன் போலும்! நம் ஸத்குருநாதரிடம் ஒரு மதுரகீதத்தை உதிக்க வைத்து அதை பெற்றும் கொண்டான் கோவிந்தன்.

அந்த அருமையிலும் அருமையான மதுரகீதம் தான் “கோவிந்தனுக்கு ஆட்பட்ட குடும்பம் அம்மா எங்கள் குடும்பம்...” என்று அவர் பாலிப்பின் அழகை, அன்போடு பாடி, ஆடி, கொண்டாடி குதூகலிக்கிறது இந்த மதுரகீதம். நம் குருவருளோடு இந்த மதுரகீதத்தினுள் ப்ரவேசிப்போமா?

(கோவிந்தனின் அழகு மேலும் மிளிரும்...)

காசி ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனத்தில் மேலாளராக இருந்தான். பல தர்ம காரியங்களுக்கு தானம் செய்வான். அவனை நம்பி அவன் சகோதரியின் குடும்பமும் வாழ்ந்து வந்தது.

அவன் ஒரு நாள் அவனது தமிழ் ஆசிரியரை காண அவர் இல்லத்திற்கு சென்றான்.

அது அழகான ஒரு நதியின் கரையில் அமைந்த குடில். காசி ஆசிரியரிடம் சொன்னான், "எனக்கு அலுவலகத்தில் 'pressure' அதிகமாக இருக்கிறது.

நான் செய்யும் வேலையை எல்லோரும் மதிக்கிறார்கள். சம்பளமும் நன்றாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனாலும் மனம் மிகவும் சோகமாக உள்ளது, என்ன செய்ய?" என்றான்.

அந்த தமிழாசிரியர் அவனுக்கு அவ்வப்போது உற்சாகம் கொடுக்கும் வகையில் அறிவுரை வழங்குவார். காசியும் அவ்வப்போது இப்படி அவரை காண வருவது உண்டு. அவன் கேள்வியை கேட்டவுடன் ஆசிரியர் பதிலுரைக்க வில்லை. "காசி நீ சமையலறை சென்று, ஒரு குவளை தண்ணீரும், சிறிது உப்பையும் எடுத்து வருவாயா?" "ஐயா! இதோ செல்லுகின்றேன்" என்றபடி விரைந்தான் காசி.

பாஷ்யர்ஸூக்ரு ஒரு ஸூகூ

ஒரு சிட்டிகையே இருந்தது அந்த உப்பின் அளவு; அந்த சிறிய குவளை தண்ணீரில் உப்பை கலக்கச் சொன்னார் அவர். "காசி! இதை சிறிதளவு குடித்துப் பார்" என்றார்.

"ஐயா! ஒரே உப்பாக உள்ளது. வாயில் வைக்க முடியவில்லை."

மென்மையாக சிரித்தார் ஆசிரியர் - "அதே அளவு உப்பை கொண்டு வா". காசியும் ஓடிச் சென்று எடுத்து வந்தான். பேசிய வண்ணம் இருவரும் ஆற்றங்கரைக்கு வந்தனர்.

"அந்த உப்பை ஆற்றில் கரைத்து விடு. இப்போது நீரை அருந்தி எவ்வாறு உள்ளது என்று சொல் பார்ப்போம்"

"ஐயா! தண்ணீர் இனிமையாகவே உள்ளது"

"பார்த்தாயா காசி, உப்பின் அளவு ஒன்றே. அதை குவளையில் வைத்தால் கரிக்கின்றது; ஆற்றில் கரைத்தால் ஒன்றும் பாதிப்பில்லை. அதுபோல நமக்கு வரும் இடர்களின் அளவு இவ்வளவே. நாம் செய்யும் தொழிலின் குறிக்கோள், அதன் மதிப்பு, அதனால் ஏற்படும் பயன், அதன் மூலம் நீ செய்யும் அறச் செயல்கள்... இவைகளை மனதில் கொள்வாயாகில் குவளையாய் இருக்க மாட்டாய், ஆறாய் திகழ்வாய். காசி, ஆறாய் இரு நீ" என்றார் அருமை ஆசிரியர்.

அக்கணமே காசி மனதில் ஆனந்த கங்கை பெருக்கெடுத்தது. ஆசிரியரை நன்றியுடன் பார்த்து, காசி, அவர் காட்டிய ஆறால், ஆறானான். அவர் சோகமும் முழுமையாக அழிந்தது!

நம் உடலில் எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த பூத, பிரேத,
பிசாசும் பிடித்துக் கொண்டால் கூட அதை நல்ல
மந்திரம் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டு விரட்டி
விடலாம். ஆனால், சோம்பேறித்தனம் என்ற பேய்
பிடித்தால், அதை விரட்டவே முடியாது. நமது
அருமையான மனிதம் பிறவியை
அனர்த்தமாக்கிவிடுவோம்.

- ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி

ஸ்ரீ விஷ்ணுப்ரியா

மாதம் ஒரு
சம்ஸ்க்ருத
வார்த்தை

பூர்ண:
'பூர்ண:'

“பூர்ண” என்ற இந்த ஸம்ஸ்க்ருத வார்த்தைக்கு ‘நிறைந்தது’ அதாவது ‘complete’ என்று அர்த்தம். பரிபூர்ண, ஸம்பூர்ண ஆகிய வார்த்தைகளும் இதே அர்த்தத்தைக் கொண்டதுதான். பகவான் ஒருவன் மட்டும்தான் பரிபூர்ணமானவன், எந்த குறையுமே இல்லாதவன் என்று வேதம், புராணம் எல்லாமே சொல்கின்றது. நமது உபநிஷத்தில் மிகவும் அழகான ஒரு மந்திரம் இருக்கின்றது. அது எல்லோரும் ப்ரஸித்தமாக அறிந்த மந்திரம் தான். அந்த மந்திரம் என்ன சொல்கின்றது என்றால் ‘ப்ரம்மமானது பூர்ணமாக இருக்கின்றது. அந்த ப்ரம்மம் எல்லா இடத்திலும் வியாபித்து இருப்பதால், எல்லாமே பூர்ணமாகத் தான் இருக்கின்றது. அந்த ப்ரம்மத்தினிடமிருந்து தான் இப்பேர்பட்ட ப்ரபஞ்சமும் உருவாகியிருக்கிறது. அந்த ப்ரபஞ்சமும் பூர்ணமாக இருக்கின்றது. அப்படி அந்த ப்ரம்மத்திலிருந்து இந்த பூர்ணமான ப்ரபஞ்சம் ஏற்பட்ட பொழுதும், ப்ரம்மமும் பூர்ணமாக இருக்கின்றது. அதனால் பூர்ணத்திலிருந்து பூர்ணத்தை எடுத்தாலும் பூர்ணமே மிஞ்சுகின்றது.’ என்று மிகவும் அழகாக கூறுகின்றது நமது உபநிஷத். அப்படி இந்த ‘பூர்ண’ என்ற சப்தத்திலிருந்து பல அழகான ஸம்ஸ்க்ருத வார்த்தைகளும் ஏற்படுகின்றன.

‘பூர்ணகாம’ என்ற சொல்லிற்கு, எல்லா ஆசைகளும் நிரம்ப பெற்றவன் என்று அர்த்தம். அதாவது எந்தவொரு தேவையுமே இல்லாதவன் என்று அர்த்தம். ஆகையால் பகவான் ஒருவனே ‘பூர்ணகாமன்’ என்று சொல்லப்படுகிறான். ஸ்ரீமத் பாகவதமும் பகவான் க்ருஷ்ணனைப் பற்றி கூறும்பொழுது, “ஆத்மாராமம் பூர்ணகாமம் நிஜலாபேன நித்யதா” என்று கூறுகிறது. அதாவது, தனது ஆத்மாவினையே ரமித்துக் கொண்டிருப்பவனான கண்ணன் பூர்ணகாமனாக இருக்கிறான், எந்த விதமான தேவையுமே அற்றவனாக இருக்கிறான் என்று கூறுகிறது. ஆகையால் பூர்ணகாமனாக இருக்கக்கூடிய கண்ணனை நாம் எப்பொழுதும் பக்தி செய்துகொண்டிருந்தாலே, நாமும் எந்த விதமான தேவையும் அற்றவர்களாக ஆகிவிடுவோம்.

அடுத்ததாக, ‘பூர்ண ப்ரக்ஞ’ என்ற ஒரு சொல்லை நாம் அடிக்கடி கேள்விப்பட்டிருப்போம். ஸ்ரீமத் மத்வாச்சாரியாருக்குத் தான் ‘பூர்ண ப்ரக்ஞ’ என்ற ஒரு நாமம். அதாவது, பூர்ணமான ஞானத்தை உடையவர் என்று அர்த்தம்.

‘பூர்ண பலம்’ என்பதையும் நாம் கேள்விப்பட்டிருப்போம். ‘பூர்ண பலம்’ என்றால் தேங்காய் என்று பொருள். ஆகையால் தான், அதை நாம் பூஜையில் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறோம். எந்த ஒரு மங்களமான காரியமானாலுமே, ஒரு தேங்காயை உபயோகப்படுத்துவது, அதில் வைப்பது என்பது நம்முடைய வழக்கம். ஏனென்றால், அப்பெயருக்கு ஏற்றாற் போல் அந்த காரியமும் பூர்ணமாக நடந்து முடியும் என்ற ஒரு நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. யாராவது மஹான்களையோ பெரியோர்களையோ ஒரு இடத்திற்கு வரவேற்கும்பொழுது, நாம் ‘பூர்ண கும்பம்’ என்று ஒன்றை சமர்ப்பிப்பது வழக்கம். அதிலும் நாம் பார்த்தோமென்றால், இந்த பூர்ண பலமான தேங்காயை தான் அந்த கும்பத்தின் மீது வைப்பது ஒரு வழக்கம். அந்த ‘பூர்ண கும்பம்’ என்பது ஒரு பாத்திரத்தில் ஜலத்தை நிரப்பி, அதன்மேல் மாலைகளை வைத்து, அதன்மேல் இந்த தேங்காயை வைத்து ஒருவருக்கு நாம் மந்திரம் சொல்லி இதை சமர்ப்பிப்பது தான் வழக்கம்.

அதேபோல். 'பூர்ணாஹுதி' என்றால், ஒரு யாகத்தின் கடைசியில் அந்த தேவதைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஆஹுதிக்கு 'பூர்ணாஹுதி' என்று பெயர். அந்த யாகம் முடிவடையும் பொழுது, அந்த யாகம் பூர்ணமாக அமைந்திருப்பதற்காக கொடுக்கக்கூடிய ஆஹுதி என்பதால் 'பூர்ணாஹுதி' என்று பெயர்.

அதேபோல் 'அன்னபூர்ணா' என்ற அம்பாளின் பெயரும் மிகவும் ப்ரஸித்தம். காசியில் சேவை சாதிக்கக்கூடிய 'அன்னபூர்ணா' என்ற அம்பாள், கையில் ஒரு பாத்திரமும் ஒரு கரண்டியும் வைத்திருக்கின்றாள். தன்னை அண்டியவர்களுக்கெல்லாம் ஸம்பூர்ணமாக அன்னம் மட்டுமில்லாமல் பூர்ணமான ஞானத்தையும் அருள்கிறாள் அந்த அம்பாள். ஆகையால்தான் ஆதிசங்கரர் அந்த அம்பாளைப் பற்றி ஸ்தோத்ரம் செய்யும்பொழுது, "அன்னபூர்ணே ஸதாபூர்ணே சங்கர ப்ராணவல்லபே ஞான வைராக்ய ஸித்யர்த்தம் பிக்ஷாந் தேஹி ச பார்வதி" என்று ப்ரார்த்திக்கிறார். அதாவது, 'ஹே அன்னபூர்ணே! எப்பொழுதும் பூர்ணமாக இருப்பவளே! சிவபெருமானுக்கு மிகவும் ப்ரியமானவளே! நீ எல்லோருக்கும் அன்னத்தை வழங்கி, அவர்களின் பசியை ஆற்றுபவள் என்பது ப்ரஸித்தமே. ஆனால், நான் உன்னை என்ன ப்ரார்த்திக்கிறேன் என்றால், ஞானமும் வைராக்யமும் பிக்ஷையாக எனக்கு அளித்து என்னை பூர்ணமாக ஆக்குவாயாக!" என்று அழகாக ப்ரார்த்திக்கிறார் ஸ்ரீசங்கரர்.

இப்படியாக நாம் எல்லோரும் பக்தியிலும், ஞானத்திலும், விரக்தியிலும் பரிபூர்ணர்களாவதற்கு பகவான் அனுக்ரஹிக்கட்டும் என்று ப்ரார்த்திப்போம்.

Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission
is delighted to announce the launch of
ONLINE PAYMENT PORTAL
for the ease of our readers.

To subscribe or renew subscription online,
<http://www.gurujisrimuralidharaswamigalmission.org/>

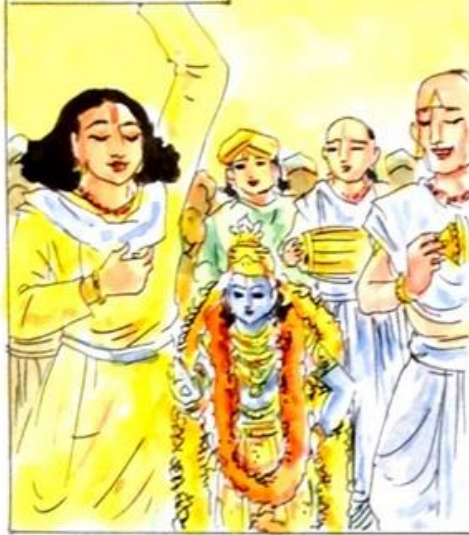

சைதன்ய மஹாப்ரபு — 44

ஸ்ரீவாசரின் பக்தி நிஷ்டை

ஒவியர் : கோவி

ஒரு நாள், ஸ்ரீவாசரது இல்லத்தில் நடைபெற்ற நாமசங்கீர்த்தனத்தில், ஆனந்தமாக நாமசங்கீர்த்தனம் செய்து வந்தார் திமாயி..

அன்று என்றும் இல்லாத படி..

தங்களை ஒரு முக்கிய விஷயத்திற்கு உள்ளே அழைக்கின்றார்கள்!

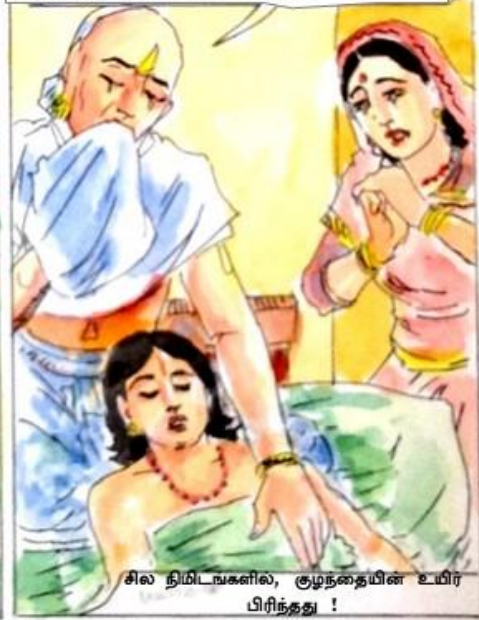
இதோ வருகின்றேன். இங்கு யாரையும் தொந்தரவு செய்யாமல், ஓசைபோடாமல் மெதுவாக வருகின்றேன்!

குழந்தை பிராணன் அடங்கி கொண்டு இருக்கின்றது! கிருஷ்ணா! நம்மை விட்டு பிரிய முடிவு எடுத்துவிட்டான் போலும்!

உள்ளே சென்றதும் ஸ்ரீவாசரது மனைவி, குலுங்கி குலுங்கி அழ ஆரம்பித்தாள் குழந்தையின் உடல் மிகவும் மோசமாகிவிட்டது.. ரொம்ப பயமாக உள்ளது

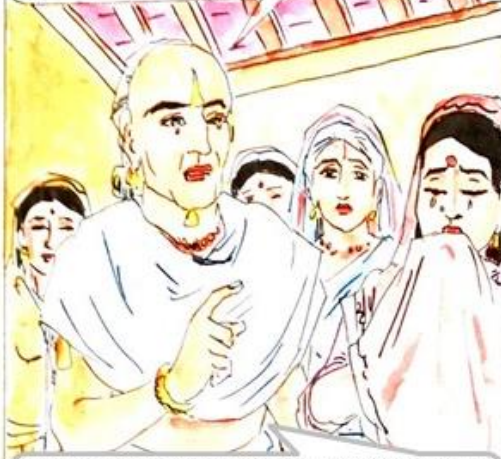

புரிங்கின்றது. இருப்பினும் சத்தம்போடாதே! அங்கு திமாயி ஆனந்தமாக, பாவத்தில் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்!

சில நிமிடங்களில், குழந்தையின் உயிர் பிரிந்தது !

கைசல் போட்டு அழாதே! நிமாயி நாமசங்கீர்த்தனம் செய்யும் இடத்தில் அவன் உயிர் பிரிந்திருக்கின்றது. ஆதலால் நிச்சயமாக அவனுக்கு சக்கதி கிட்டும்! வெளியே நடக்கும் நாமசங்கீர்த்தனதிற்கு எந்த தடையும் வர கூடாது!

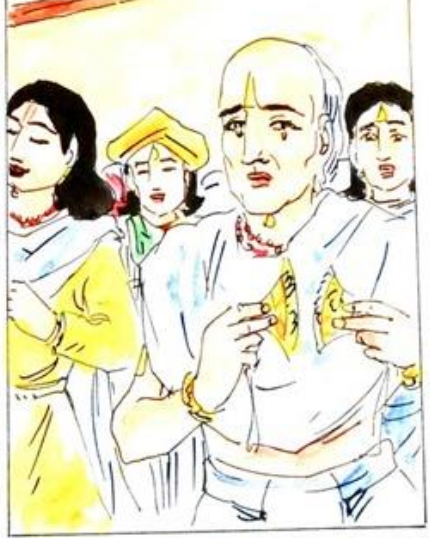
நிமாயியின் பாவத்திற்கு ஏதாவது தடை வந்தால் எனக்கு அது இன்னும் பெரிய வேதனை தரும். அப்படி ஏதேனும் நடந்தால், கங்கையில் விழுந்து நான் பிராணத்தியாகம் செய்து விடுவேன் !

ஸ்ரீவாசரே! இங்கு ஏதாவது அசம்பாவிதம் ஏற்பட்டதா? ஏனோ என் மனம் க்லேஷமாக உள்ளது! தாங்கள் இருக்கும் இடத்தில் அசம்பாவிதம் ஏதேனும் நடக்குமோ? நடப்பது அனைத்தும் நன்மைக்கே ஆகும்!

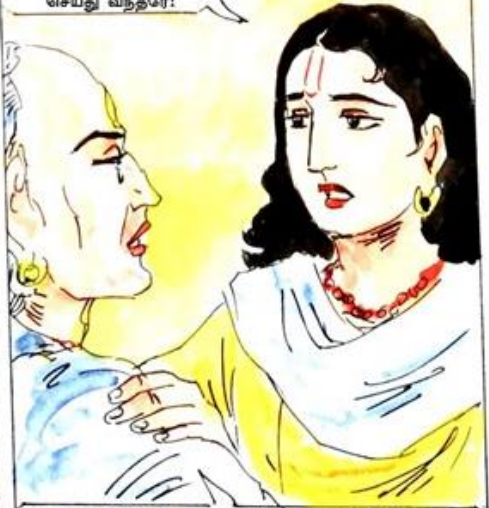

நிமாயி ! இவர் சொல்ல தயங்குகிறார்! சில மணித்துளிகள் முன்பு தான் இவரது புத்திரன் மரணம் அடைந்து விட்டார்!

நடத்தை பற்றி எதுவும் கூறாமல், அவர் நிமாயியின் நாமசங்கீர்த்தனத்தில் பங்குகொண்டார். இருப்பினும், இப்படி ஒரு சம்பவத்தை எவ்வளவு நேரம் மறைக்க முடியும்? மெதுவாக பத்தர்களின் மத்தியில் இந்த விஷயம் தெரிய ஆரம்பித்தது, அவர்கள் மிகவும் வருந்தினர்!

என்ன! தங்களுக்கு புத்திரன் மரணம் அடைந்தானா?! இருப்பினும் ஒன்றும் சொல்லாமல் நாமசங்கீர்த்தனம் செய்து வந்தீரே!

தாங்கள் நாமசங்கீர்த்தனம் செய்து வரும் இடத்தில் அவன் மரணம் அடைந்ததால், அவனைவிட பாக்கியசாலி யார் இருக்க முடியும்? அப்படி பட்ட நாமசங்கீர்த்தனத்தை எக்காரணம் கொண்டும் நிறுத்துவது தான் துன்பாக்கியமே!

புத்திர சோகத்தை கூட பொருட்படுத்தாமல்
நாமசங்கீர்த்தனத்தில் இப்படி ஒரு ஈடுபாடா?
தங்களது இந்த நிஷ்டயால் , பகவான்
க்ரிஷ்ணரையே விலைக்கு வாங்கிவிட்டீர்!

எல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும் பொழுது,
நிமாயி அந்த சரீரத்தை ஸ்பரித்து ஜீவனுடன் பேசினார்..

ஏன் இந்த சரீரத்தை த்யாகம் செய்தாய்? நான் உனக்கு
இன்னும் சில வருடங்களுக்கு இந்த சரீரத்தில் இருக்கும்
பாக்கியம் கொடுத்தால் , ஏறுகொல்வாயா?

தங்களின் புத்திரனுடைய
சரீரத்தை இங்கு கொண்டு
வாருங்கள் !

தங்களால் அது முடியும் என்று நான் அறிவேன் !
இருப்பினும் இந்த சரீரத்தை எடுத்த பிரயோஜனம்
முடிந்து விட்டது! இப்பொழுது நான் அதீத சுகம் தரும்
இடத்தில் இருகின்றேன்! என்னை மன்னிக்கவும்!

ஜீவனின் இவ்வார்த்தைகளை கேட்டு,
அனைவருடைய சோகமும் மோகமும் விலகியது!

பூர்வாசரே! கேட்டீர்களா! தங்களது
புதல்வனின் இந்த சரீர பிரயோஜனம்
முடிந்து விட்டதாம்! அவன் இப்பொழுது
சந்தோஷமான இடத்தில் தான்
இருகின்றாராம்!

இவ்வளவு நாட்களாக தங்களுக்கு ஒரே
புத்திரன் தான் இருந்தான், இனி,
தங்களுக்கு இரண்டு புத்திரர்களாக-
நானும் நிதாயியும் ஆவோம்! ஆதலால்
வருந்தாதீர்கள்!

நிமாயியின் இந்த பிரேம வார்த்தையால், பூர்வாசர் மற்றும்
அவரது மனைவிக் சாந்தி ஏற்பட்டது. பூர்வாசரது அதீத
நாம நிஷ்டையால் பகவானையே தன் வச
படுத்திவிட்டாரே!

ஸ்ரீ நாம்தேவ் மஹராஜ் சரித்ரம்

16

ஷீவ் கன்யா - ஸ்ரீ கன்யா

நாமதேவர் சொல்வதைக் கேட்டு நெகிழ்ந்துபோன கோணாபாயினால் பதில் பேசமுடியவில்லை. இனி நாமதேவரிடம் பேசி ப்ரயோஜனம் இல்லை என்று புரிந்துகொண்டாள். ஆனால், நாமதேவரை எவ்வாறாவது வீட்டிற்கு அழைத்து வரவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தோடு இருந்தாள். ஆகையால், அடுத்து பாண்டிரங்கனிடம் எடுத்துச் சொல்லி, நாமதேவரை அழைத்துச் செல்வோம் என்று நினைத்து, பாண்டிரங்கனிடம் சென்றாள்.

கோணாபாய் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டவுடன், யோக பீடத்தில் நிற்கும் பாண்டிரங்கனே பயந்தவன்போல் நின்றான். வேகவேகமாக

ஓடி வந்து பேசத் தொடங்கினாள் கோணா பாய். “ ஹே பாண்டிரங்கா, உன்னைப் போல் ஒரு தெய்வத்தை நான் பார்த்ததில்லை. என் மகன், உன்னை தரிசனம் செய்ய வந்தவுடன், அவனுக்கு, அவனுடைய குடும்பத்தை பற்றின எண்ணங்களை மறக்கச் செய்கிறாய். இரவும் பகலும், அவன் கோவிந்த நாமங்களை சொல்லிக்கொண்டு உன் நினைவாகவே இருக்கிறான். பசி தாகத்தைக் கூட மறந்துவிட்டான். அவனுக்கு என்னைகூட அடையாளம் தெரியவில்லை. நான் இப்பொழுது என்ன செய்வேன்?

உன்னை இங்கேயே சமசரணத்தோடு நிற்கச் சொன்ன புண்டலீகன் என்ன செய்தான்? புண்டலீகன் அவனுடைய தாய் தந்தையிடத்தில் செய்த பக்தியைப் பார்த்துதானே, நீ இங்கு வந்தாய்?

ஹே கேசவராஜா, நீ என் கஷ்டத்தை புரிந்துகொள்ள மாட்டாயா? நாங்கள் தையல் வேலை செய்து பிழைக்கும் ஒரு சிறிய குடும்பம். நாமதேவர் வந்து வேலைகளை பார்த்துக்கொண்டால்தான் எங்களால் குடும்பத்தை நடத்தமுடியும். நீ அனாதைகளுக்கு நாதன் என்றும், தீனர்களை காப்பாற்றுபவன் என்றுதானே நாங்கள் கேள்வி பட்டிருக்கிறோம். உன்னுடைய புகழை நீ காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டாமா? நான் உன்னை கெஞ்சிக் கேட்கிறேன், நாமதேவரை வீட்டிற்கு அனுப்பிவை.

எந்த ஒரு தாயும், தன் வயிற்றில் பத்து மாதங்களுக்கு குழந்தையை சுமக்கும்பொழுதே, அந்தக் குழந்தை பெரியவன் ஆனதும், க்ருஹபாரத்தை வஹிப்பான் என்று நினைப்பது இயல்புதானே? அதை நான் ஆசைப்படுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது, நாமதேவர் உன்னுடைய கோவிலுக்கு வந்து, இந்த கருடபாரி மண்டபத்தில், கீர்த்தனம் பாட ஆரம்பித்துவிட்டால், குடும்பம் மற்றும் லௌகீக வ்யவஹாரங்கள் அனைத்தையும் மறந்துவிடுகிறான்.”

கோணா பாய் இவ்வாறெல்லாம் பேசினாலும், பாண்டிரங்கனுக்கு, நாமதேவரிடமிருந்து பிரிய மனமில்லை. பாண்டிரங்கன் சொல்கிறான், “பிறந்ததிலிருந்தே, உன் மகன் நாமதேவன், என்னை வசியம் செய்துவிட்டான். அவனுடைய கீர்த்தனங்களுக்கு நான் அடிமையாகிவிட்டேன். அவனுடைய ஹ்ருதயத்தில் என்னை கட்டி போட்டு விட்டான்.

இவ்வுலகத்தில், எத்தனையோ பிள்ளைகள் உண்டு; அவர்கள் அனைவரும், தன்னுடைய குடும்பம், ஸம்ஸாரம் என்றே இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஒரு பிள்ளை நாமதேவன்தான், என்னை நோக்கி வருகிறான். அவன் ஒருவனை எனக்காக விட்டுக்கொடு கோணாபாய்.”

ஆனால் கோணாபாயோ சமாதானம் ஆகவில்லை. அவள் கூறுகிறாள், “ஹே பாண்டிரங்கா, உனக்கும் நாமதேவருக்கும் எந்த ஜன்மத்திலிருந்து இந்த பந்தம் தொடருகிறது என்று எனக்கு தெரியவில்லை. யோசித்துப் பார்த்தால், நாமதேவர், உன்னிடம் எந்த குணத்தை பார்த்து, உன் பின்னே சுற்றுகிறான் என்றும் தெரியவில்லை. சமுத்திரத்தில் அலைகள் எவ்வாறு, கரையை நோக்கியே செல்லுமோ, அது போல், நாமதேவரும் உன் பக்கமாகவே வந்துகொண்டு இருக்கிறான். உன் பாதாரவிந்தங்களை தவிர நாமதேவருக்கு, இந்த உலகத்தில் வேறு எதுவுமே தெரியவில்லை. நீ மட்டும்தான் அவனுக்கு புரியும்படி சொல்ல முடியும். ஆகையால், நீயே அவ்வாறு சொல்லக் கூடாது. உன்னைத் தவிர வேறு யாரால், என்னுடைய இந்த கஷ்டத்திற்கு நிவர்த்தி செய்ய முடியும். என் நாமதேவரை க்ருஹத்திற்கு அனுப்பி வை. நீ அவனை அனுப்பி வைத்தாயானால், நான் உன்னை நன்றாக கவனித்து கொள்வேன். உனக்கு விதம் விதமாக நிவேதனங்கள் செய்து தருகிறேன். உனக்கு கீர் (பாயசம்) வேண்டுமா? உனக்கு ரொட்டி வேண்டுமா? நான் செய்து தருகிறேன். நானே ஊர் ஊராக சென்று உன் புகழை பரப்புவேன். ஆகையால், நாமதேவரிடம் எடுத்து சொல்லி, அவனை க்ருஹத்திற்கு அனுப்பி வை பாண்டிரங்கா. அவன் உன்னுடனே இருந்து இருந்து, அவனுக்கு ஸம்ஸாரத்தை கண்டாலே பயம் ஏற்படுகிறது. அவனை அவன் குடும்பத்துடன், சந்தோஷமாக பார்க்க, உனக்கு மட்டும் இஷ்டம் இல்லையா? மேலும் நான் உன்னைபோல் எல்லா இடத்திலும் நிறைந்தவள் கிடையாதே.” என்று பல்வேறு வார்த்தைகளால் கோணாபாய் பாண்டிரங்கனிடம் கெஞ்சினாள்.

கோணா பாயின் வார்த்தைகளை கேட்டு, பாண்டிரங்கனால் மறுப்பு தெரிவிக்கமுடியவில்லை. பாண்டிரங்கன் மிகுந்த கஷ்டத்தோடு நாமதேவரின் கைகளை, கோணாபாயின் கைகளில் கொடுத்தான். கோணாபாயும் நாமதேவரை க்ருஹத்திற்கு அழைத்து சென்றாள். ஆனால், நாமதேவரோ ஒரு சிறு குழந்தை போல் கண்களில் கண்ணீருடன் க்ருஹத்திற்கு திரும்பினார்.

(தொடரும்...)

பிரபஞ்சத்தின் மையம் எது?

- Dr ஆ பாக்யநாதன்

பள்ளி விடுமுறை சமயம் அது. நம் சத்சங்கத்து குழந்தைகளுக்கு பயனுள்ள விதங்களில் விடுமுறையை செலவழிப்பது பற்றி ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்கள் மிகவும் அழகாக அவர்களுக்கு புரியும் வண்ணம் அறிவுறுத்திக் கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்களுக்கு எந்த ஒரு பொருளையும் வீணாக்குவது என்பது அறவே பிடிக்காது. ஒரு காகிதத்தில் ஒரு விஷயத்தை எழுத வேண்டும் என்றால்கூட அதற்கு எந்த அளவிற்கு காகிதம் வேண்டுமோ அதை மட்டும் பயன்படுத்தி எஞ்சியதை பத்திரப்படுத்தி வைப்பார். ஒரு சிறிய புஷ்பமோ பழமோகூட வீணாகக் கூடாது என்பதில் மிகவும் கவனமாக இருப்பார். ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவிக்கும்பொழுது கூட எத்தனை வார்த்தைகள் அவசியமோ அவற்றை மட்டுமே துல்லியமாக (precise) பயன்படுத்துவார். நேரத்தை வீணாக்குவது என்பது அவருக்கு பிடிக்கவே பிடிக்காது. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்கள் அடிக்கடி, “கடவுள் நமக்கு கொடுத்துள்ள மிகப்பெரிய வரப்பிரசாதம் காலம். ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்பொழுது, அதற்கான நேரத்தை வகுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால், முப்பது நிமிடங்களில் செய்யவேண்டியதை முப்பது மணி நேரம் செய்து கொண்டிருப்போம்” என்று உணர்த்துவதுண்டு.

விடுமுறை நாட்களை கேளிக்கைகளில் மட்டும் போக்கிவிடாமல், சத்சங்கத்தில் ஈடுபடுவது, நாமகீர்த்தனம் செய்வது, நல்ல கலைகளைக் கற்பது, பொது அறிவை வளர்த்துக்கொள்வது, உடற்பயிற்சிகள் செய்வது, அறிவார்ந்த புதிய விஷயங்களை கற்றுக்கொள்வது என்று நேரத்தை சரியாக plan செய்து செலவிட வேண்டும் என்று சத்சங்க குழந்தைகளுக்கு அறிவுறுத்தினார்கள்.

அதன் அங்கமாக, ஒரு நாள் மாலை பொழுதில் குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டு Science Exhibitionக்கு சென்றார்கள். அங்கு ஆழ்ந்த மிகவும் கடினமான அறிவியல் விஷயங்கள், குழந்தைகள் புரிந்துகொள்ளும் அளவிற்கு மிகவும் வித்யாசமாக கேளிக்கைகள்போல் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்கள், ஒவ்வொரு Exhibitலும் உணர்த்தப்பட்டுள்ள விஞ்ஞான விஷயம், எப்படி நமது ஸனாதன தர்மத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்பே தெள்ளத்தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது என்பதை அந்த குழந்தைகளுக்கு ஒரு quiz (கேள்வி - பதில்) போல் அமைத்து விளக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். குழந்தைகளுக்கு நேரம் போனதே தெரியவில்லை.

அந்த Exhibitionல் வானியல் உலகம் என்ற கட்டத்திற்கு வந்தாகிவிட்டது. சூரியன், கோள்கள், விண்மீன்கள் பற்றிய ஆச்சர்யமான விஷயங்கள் அங்கு Modelகளாக காட்டப்பட்டிருந்தன. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்கள், இன்று Satelliteகள், Hubble Telescope போன்ற தொழில்நுட்பங்களின் உதவியுடன் விஞ்ஞானிகள் கண்டறிந்த வானியல் விஷயங்களை தங்கள் தபோ பலத்தினால் மட்டுமே மஹரிஷிகள் துல்லியமாக அந்தக் காலத்திலேயே கூறியிருப்பதை விளக்கினார்கள். கிளம்பும்பொழுது, ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்கள் ஹாஸ்யமாக அந்த குழந்தைகளிடம் சொன்ன ஒரு விஷயம், நாம் அனைவரும் மனதில் கொண்டு பின்பற்றக்கூடிய அருமையான உபதேசமாக இருந்தது.

“நீங்கள் வானியல் உலகத்தை பார்த்தீர்கள் அல்லவா. நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் அதிபுத்திசாலி குழந்தைகள். எனக்கு ஒரே ஒரு கேள்வி உள்ளது. கேட்கட்டுமா? What is the Centre of the Universe (ப்ரபஞ்சத்தின் மையம் எது?)” என்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி கேட்டார்கள். ஒரு குழந்தை, “சூரியன் தானே!” என்று உடனே பதில் அளித்தான். அதை அனைவரும் ஆமோதித்தனர். ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்கள், “Sun is the centre of this solar system. what about the entire Universe?”

(இந்த சூரியமண்டலத்தைப் பொறுத்த வரை சூரியன் மையத்தில் உள்ளது. ஆனால், நான் கேட்டதோ இந்த பிரபஞ்சம் முழுமைக்கும் மையம் எது?)” என்றார்.

சற்று யோசித்து அந்த குழந்தைகள், நவீன வானியல் விஷயங்களை (Expanding Universe, Nebula, Big bang theory) தங்களுக்குத் தெரிந்த வரையில் சொன்னார்கள். விஞ்ஞானிகளில் ஒரு சாராரின் கருத்தான இந்த பிரபஞ்சத்தின் மையம் என்று ஒன்றையும் குறிப்பிட முடியாது என்பதையும் தெரிவித்தார்கள்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்கள் ஒரு புன்முறுவலுடன், “நீங்கள் சொல்லும் பதில்கள் எல்லாம் விஞ்ஞான ரீதியாக உண்மையாக இருக்கலாம், இதில், ஒரு சாரார் சொல்வதை மற்றொரு சாரார் மறுக்கலாம். ஆனால், நான் சொல்லப்போவதை நாம் யாரும் மறுக்க முடியாது. நம் ஒவ்வொருவர் உள்ளும், “இந்த பிரபஞ்சத்தின் மையம் நான்தான் (I am the centre of the Universe) என்ற ஒரு எண்ணத்தான் ஆழமாக பதிந்துள்ளது. அத்தனை கோள்களும், விண்மீன்களும் நம்மைதான் சுற்றி வருகின்றன. நம் விருப்பப்படி செயல்படுவதற்காகத்தான் அனைத்தும் படைக்கப்பட்டுள்ளது. நம் விருப்பப்படி எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுக்கத்தான் எல்லோரும் உள்ளனர் என்ற நினைப்புதான் நம் அனைவரின் தலையிலும் ஏறியுள்ளது. இந்த ஒரு எண்ணத்தினால், நாமும் படாதபாடுபடுகின்றோம், எல்லோரையும் பெரும்பாடு படுத்துகின்றோம். ‘நமக்காகத்தான் எல்லாம்’ என்ற எண்ணத்தை சற்றே விடுத்து, ‘எல்லோருக்காகவும் நாம்’ என்ற எண்ணத்தை வளர்த்துக் கொள்ளத் துவங்கினால் கடவுளுக்கும் நமக்கும் உள்ள இடைவெளியில் ஒரு அடியாவது குறைந்துவிடுமே! அந்த எண்ணம் மேலோங்கி வாழ்வில் செயல்முறையானால் நாம் கடவுளுக்கு மிகவும் அருகாமையில் சென்றுவிடுவோமே!” என்றார்கள்.

அறிவிப்பு

மதுரமுரளி மாத இதழ் சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:
GURUJI SRI MURALIDHARA SWAMIGAL MISSION

No 4/11, Plot No 11, Netaji Nagar Main Road,
Jafferkhanpet, Chennai - 83

DD in name of 'Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission'

நேரில் ரொக்கம் மணியார்டர் மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்

ஏற்கனவே சந்தாதாரராக இருப்பவர்கள் தங்களது சந்தாவை

புதுப்பித்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

Email: helpdesk@madhuramurali.org , Ph: +9144-24895875

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்களுக்கு தெரிவிக்க வேண்டிய விஷயங்களை

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

Dr A BHAGYANATHAN,

Personal Secretary To

HIS HOLINESS SRI SRI MURALIDHARA SWAMIJI

Plot No11, Door No 4/11, Netaji Nagar Main Road,

Jafferkhanpet, Chennai - 83.

Tel. : +9144-2489 5875, Email : contact@namadwaar.org

பதிப்புரிமை

- Publisher : S. Srinivasan on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission
- Copyright of articles published in Madhuramurali is reserved. No part of this magazine may be reproduced, reprinted or utilised in any form without permission in writing from the publisher of Madhuramurali.
- Views expressed in articles are those of the respective Authors and do not reflect the views of the Magazine.
- Advertisements in Madhuramurali are invited.

Our Humble Pranams to the Lotus feet of His Holiness Sri Sri Muralidhara Swamiji

Gururam Consulting Private Ltd

உடலால் சற்று விலகி,
உள்ளத்தில் எல்லாரும்
இணைந்திருக்கவேண்டிய
நருணம் இது.
- மஹாநாயகம் பத் பத் குரள்தர ஸ்வாமினி

*This is the time
to stay away physically,
and stay close at heart.*
- HH Maharanyam Sri Sri Muralidhara Swamiji